

II. évfolyam, 1. negyedév
2013. április

Katolikus Hírmondó

Szerkesztette és kiadta:

Katolikus Ifjúsági Imaközösség

Lektorálta: Mórocz Tamás

Dicsértessék a Jézus Krisztus -

avagy Áldott Húsvéti Ünnepeket!

Tartalomjegyzék	
Húsvéti Köszöntő Tamás atyától	1
Egyházközösségünk hírei	2
Modernkori evangelizáció Bőjte Csaba tollából	3
Bemutatkozik Kalló József atya közösségünknek	4
Kérem Istent	4
Jézus Krisztus közöttünk jár	5
Ferenc pápa imádkozni tanít minket	5
Ferenc pápa gondolatai	6
Isten márpedig létezik	6

A keresztény ember legmegrendítőbb misztériuma a megváltás. Az isteni szeretet érthetlensége, a kérdése annak, hogy Isten miért szereti azt aki elfordult tőle, és szeretete miért nem kisebb az iránt aki hátat fordított neki, mintsem aki igazként kitart mellette. Szeretetének nincs határa, nincs vége, érthetlensége emberi; hogyan lehet valaki ilyen jó, és filozofikus; miért ilyen jó valaki? A kereszt botrányát számunkra Isten a szeretet legnagyobb jelévé tette, megtanítván, hogy Vele minden rossz jóvá válhat, és hogy az önmagukban rossz dolgok is lehetnek jók annak, aki észreveszi, hogy hogyan képes általa az Isten csodát tenni.

A megváltás egy teljes esemény, melyből nem lehet csakúgy kiragadni részeket, egészében kell szemlélni lépésről lépésre a megtestesüléstől kezdve a feltámadásig, mert könnyen lehet, hogy úgy járunk, mint ahogy Szent Pál fogalmaz; **hogy Krisztus keresztje egyesek számára botrány, mások számára balgaság lesz.** (Vö. 1Kor 1,23-25)

A feltámadás nélkül az egész Krisztus misztérium értelmetlen lenne, mint ahogy az élet is a feltámadás nélkül oly értelmetlen. Ahogy önmagában a jóság a szeretet - ha azok egyszer elmúlhatnak - olyan értelmetlenek.

Miért „vannak”, ha csak ideig-óráig „szolgálnak”, és miért vannak, ha a halállal az itt-maradottakban fájdalmat és szomorúságot okoznak. Igen a feltámadás adja meg mindre a választ, teszi teljessé azt, ami önmagában értelmetlen; a szenvedésnek az áldozatnak értelmet ad, új teret nyit meg számunkra az önfeláldozó életét, és nem az e világban gyökeredző élet önmegvalósítását.

Nem véletlen, hogy az Egyház hitének lényege a Krisztus elfogadás után az Ő feltámadásának elfogadása. Az atya igazolta nekünk Őt azzal, hogy feltámasztotta. Nem hagyta el, hanem azt akarta amiről Krisztus is tanúságot tett: **„azért jöttem hogy életük legyen és bőségben legyen”** (Jn 10,10).

A feltámadás hite kitágítja életünk horizontját, értelmessé teszi az értelmetlen-

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”

János 3:16

nek látszót, szeretetre, igaz másokért élő szeretetre sarkall minket. Aki hisz a feltámadásban annak életében megmutatkozik a Krisztusi szeretet, úgy él mint Krisztus; e világban, de nem evilági életet.

Adja a jó Isten, hogy Szent Fiában megmutatván az emberi élet értelmét, az öröklét bizonyítékát, hitünk szerint élő emberek legyünk, és hitünk üdvösségé váljék számunkra.

Áldott húsvétot kívánva:

Tamás atya

„Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz én bennem, ha meghal is, él!”

János 11:25

Kedves Fehérvárcsurgói Testvérek!

Mindannyian, akik az elmúlt napokban a temetőben jártunk, láthattuk, hogy a harangláb csodálatosan átalakult.

A Katolikus Hírmondó karácsonyi számában tettük közzé felhívásunkat „Akikért a harang szól” című cikkünkben, hogy a 2013-as esztendőben is szeretnénk a Jóisten dicsőségére, elődeink emlékének tiszteletére felújítani a temetőben állított haranglábát, mely évek óta harang nélkül árválkodott. Kértük jószándékú testvéreinket, hogy lehetőség szerint járuljanak hozzá elképzeléseink megvalósításához.

Kérésünk meghallgatásra talált. Mintegy 400 000 forint adományt kaptunk a jótékonysági bál és önkéntes felajánlások révén. Az egyházközség képviselőtestülete Mórocz Tamás plébános atya javaslatára támogatta, hogy a harang elkészítésének és az elektromos vezérlés kialakításának költségeit a 2013-as költségvetés terhére finanszírozzuk. Így várhatóan a közeljövőben (a húsvétvasárnapot követő héten) megszólalhat a lélekharang, mely valamennyi elhunyt testvérünk lelkét az égbe kíséri majd. A felújítás részeként a ravatalozó elektromos rendszerének felújítása is szükségessé vált, amihez kapcsolódóan még az első félévben szeretnénk anyagi lehetőségeinkhez mérten a ravatalozó épületét is felújítani. Ehhez ezúton is kérjük testvéreink segítségét, akiknek anyagi lehetőségei engedik, és még nem adakoztak e célra, vagy szeretnék a felújítást további adományokkal segíteni, úgy járuljanak hozzá a ravatalozó külső és belső felújításához. Adományaikat juttassák el **Kecskés Máriának** (Fehérvárcsurgó, Rákóczi u. 10.), vagy utalják el az egyházközség bankszámlájára (10702105-47968804-51100005) „ravatalozó adomány” közleménnyel. Tisztelettel kérjük, hívják fel ismerőseik, rokonaik figyelmét is erre a gyűjtésre!

Még egy meglepetésről is hírt adhatunk: a községi ravatalozó melletti római katolikus temető teljesen lepusztult keresztje is megújult. Ezért a köszönet mindenek előtt **Komendó Imre** testvérünket illeti, aki mindig nagylelkűen támogatta az egyházközséget, bármilyen ügyről is volt szó: most is térítésmentesen készítette el az új keresztet. Köszönet **Bácskai Zoltán** testvérünknek, aki az ehhez szükséges anyagot szintén térítésmentesen biztosította. Itt kell még megemlítenünk **Komendó Árpádot**, aki jelentős kedvezménnyel készítette el a harangláb ács munkáit. Köszönet érte!

Végül mindenkinek köszönjük fáradozását, aki bármilyen módon munkájával vagy adományával hozzájárult a fentebb vázoltak kivitelezéséhez.

Néhány szó a harangláb felújításának kezdeményezőjéről

Firnix Jánosné édesanyja bízta meg, hogy a rákhegyi harangot pótoltsa, mivel ő akkoriban már nagyon beteg volt. Az édesanya nem más volt mint Márta néni: **Varga Lencsés Jánosné**. A mélyen vallásos Márta néni mint egykori rákhegyi lakos kötelességének érezte az ellopott rákhegyi harang pótlását, így a helyreállítás kezdeményezője ő volt. Kérését jelentős anyagi támogatással lánya és családja továbbította a temető gondnokságának. Köszönet érte!

Folytatódtak a plébánia felújítás munkái

Karácsonyi lapszámunk éves visszatekintő rovatában adtunk utoljára hírt a plébániafelújítás alakulásáról. A munkák azóta is folyamatosan zajlanak társadalmi munkában és felajánlások segítségével. Természetesen a változások nem olyan látványosak és gyorsak, mint a tavaly véghez vitt nagy felújítás idején, de fontosnak érezzük, hogy megköszönjük azok munkáját és adományait, akik sok esetben anyagi lehetőségeiket is meghaladóan áldoznak a közösségért.

Az épület legrosszabb állapotban lévő északi szárnyában **Nagy Feri bácsi** jelentős anyagi támogatásának jóvoltából nagyobb lépéseket tudtunk tenni. Elkészült a belső udvar felőli tartófal utólagos szigetelése, melynek munkadíját az általa kiválasztott vállalkozó felé teljes egészében Feri bácsi fizette. Köszönet érte!

Köszönjük továbbá **Miklós Gyuláné Kecskés Margit néni** adományát, akinek jóvoltából a tavasz beköszöntével megújulhatnak a még le nem festett utcafronti ablakok, egysegésítve a ma még kissé szomorkás utcafronti homlokzati képet.

Köszönet továbbá mindazoknak, akik a kialakítandó több funkciós közösségi tér kialakításának előkészítésében kétkezi munkákat végeztek.

Reméljük, hogy ha csak kis lépésekkel is, de mindig tudunk tenni azért, hogy az épület és benne zajló közösségi élet folyamatosan növekedjen és fejlődjön, hiszen a munkáknak nem csak a fizikai, hanem a lelki - közösségi életbeli hozadéka is fontosak. Illusztrációnak pedig szolgáljon e kép, ami többet mond ezer szónál...

Böjte Csaba tollából

„Igen, folyamatosan félrevert harangok mellett nem lehet családot alapítani, munkát vállalni, gyereket szülni. Abba kellene hagyjuk az állandó pánikolást, nyafogást, siránkozást és merjük kimondani a gyerekeink, fiataljaink előtt, hogy ennyi cipőnk, ruhánk soha nem volt, és őseinknek sem volt az elmúlt ezer év alatt, és azt is mondjuk el, hogy ilyen mennyiségű élelmiszer, információ, luxuscikk soha nem volt még a Kárpát-medencében. Nehéz a magyar ember sorsa? Igen, vagy 10-20 kilóval átlagban valóban nehezebb a kelleténél, és ezért kell fogyókúrázzunk. Ennyi kövér ember, megműveletlen föld, leszüreteletlen almafa, megkapálatlan szőlőtőke soha nem volt itt a Kárpát-medencében!”

„Szívem első gondolata hozzád száll fel Istenem” avagy hogyan evangelizál napjainkban az okostelefon?

Egy évvel ezelőtt ilyentájt egy konferencián az egyik előadó egy felmérés eredményét ismertette. Mit vesz a kezébe ébredés után először egy fiatal (15-35 éves korosztály)? Könnyű kitalálni: a telefonját. És milyen arányban: 100 %. Akinek van telefonja, azt veszi először a kezébe minden nap. Mégpedig nem csak azért, hogy kikapcsolja az ébresztőt, hanem azért, hogy megnézzze, hány üzenetet, sms-t, lájkot, stb. kapott az éjjel, mert ebből méri le, hogy szeretik-e. Érdekes eredmény, érdekes tény, ugyanakkor elgondolkasztó. Én legalábbis egy éve gondolkozok ezen. Ez idő alatt országszerte több helyen elmeséltem a felmérés eredményét egyházi körökben vallásos szülőknek, hitoktatóknak, papoknak, sőt püspököknek is. Az első reakciók a csodálkozástól a szörnyülködésig terjedtek: Hová jutott a világ! Hová süllyedt a világ? Gyerekkorunkban azzal kezdtük a napot, hogy "Szívem első gondolata hozzád száll fel, Istenem", most meg a telefonja után nyúl az emberiség.

Mit lehet ez ellen tenni? Egy év alatt én arra jutottam, hogy "ellene" ne tegyünk semmit! Teljesen felesleges volna. Inkább tekintsük hasznosnak azt az információt, hogy manaság mindenki a telefonja után nyúl ébredéskor és használjuk

ki ezt adolgot a magunk küldetése számára.

Magyarul: Tegyük oda erre a kis készülékre minden nap a reggeli imát, az evangéliumot, a napi lelki üzenetet! Hát nem jobb megoldás ez, minthogy harcolunk ellene? **Tegyük oda a telefonokra mindennapi első üzenetként Isten szavát!** Rendben, nyugodtan vegye mindenki kezébe a telefont reggel!

De mi történik az előtte lévő 3-4 percben? Ezt az időt használjuk ki! Csináljunk egy olyat, hogy még hozzá se kelljen nyúlnia a telefonhoz, de már a jó Isten üzenetét hallgassa! A megvalósítás nem annyira bonyolult.

A napokban elkezdtük egy csapattal egy okostelefon alkalmazás fejlesztését, ami ingyenesen lesz elérhető iOS és android készülékeken (később talán más típusokon is).

A reggeli ébresztés csilingelő és egyéb hangok helyett a reggeli ima lesz. Az előre beállított ébresztés időpontjában a reggeli imát lehet meghallgatni és a napi evangéliumot, elmélkedést, Isten szavát.

Az alkalmazást persze feltuningoljuk a mostanában szokásos megosztásokkal és mentési lehetőségekkel is, illetve az igényeknek megfelelően fejlesztjük tovább a jövőben. **Ez egy modern, korunknak megfelelő evangelizáció.** És ha valaki most azt gondolja, hogy talán érdemes volna valóban elgon-

dolkozni az okostelefonok ilyen evangelizációs használatán, mert "ez a jövő", annak csak annyit tudok mondani, hogy ez a jelen.

Hiába küzdenénk a telefonhasználati szokások ellen.

Célozzuk meg inkább Isten szavának elküldéséhez azt a pár percet, amikor még meg sem fogjuk a telefont! Aztán utána olvasgassa nyugodtan mindenki az éjszaka kapott üzeneteket.

A munkát elkezdtük, stílusosan pünkösdre tervezzük az indulást, ami az evangélium hirdetésének nagy ünnepe.

Miként ez e-mailes e-evangélium, ugyanúgy ez is ingyenesen hozzáférhető lesz.

Horváth István Sándor

Kalló József atya bemutatkozik nekünk

Lassan egy éve, hogy templomunkban a vasárnapi szentmisék közül havonta egyet Kalló József atya mutat be. Mindig kiemeli, milyen nagy szeretettel jön hozzánk, hogy tolmácsolja nekünk az Úr üzenetét. Illő, hogy néhány szóban bemutassuk most őt.

József atya a Békés megyei Kevermes községben született 1932. augusztus 9-én. Itt nőtt fel, és itt végezte az általános iskolát. Gimnáziumi tanulmányait Kiskunfélegyházán kezdte, majd Kőszegre került a verbita missziós atyákhoz. A verbiták (Isteni Ige Missziós Társaság – Societas Verbi Divini - SVD) az egyik legmodernebb szerzetesközösség. Tagjai Isten örömhírének továbbadására teszik fel életüket. Sokan közülük kimondottan missziós területeken, a harmadik világ országaiban végzik munkájukat.

Magyarországon 1916-ban kezdték meg működésüket, és 1928-ban alapították a kőszegi missziós szemináriumukat, melyben József atya is érettségizett, és a rend kötelékébe lépett 1947-ben.

A gimnázium elvégzése után kisvasútépítésen, majd egy gyapotbegyűjtő vállalat alkalmazottjaként dolgozott. 1953 és 55 között töltötte katonai szolgálatát. Ezt követően jelentkezett a győri szemináriumba, ahol 1955-től 1960-ig tanult. Pécsen szentelték pappá

1960-ban, és a pécsi egyházmegyében kezdte papi szolgálatát.

Egyházmegyénkbe 1993-ban került, előbb Székesfehérvár-Szárzréten szolgált, majd 1997-től Csákerényben lett plébános, itt él és tevékenykedik 2007 óta nyugállományban

Amikor József atyát arról kérdeztük, az elmúlt 80 esztendő mire tanította őt meg, szerényen az alábbi, Kovács Vince egykori váci segédpüspöktől vett idézetel válaszolt:

*„Nagy eszmékért éltem,
Semmit el nem értem.
De amit elértem,
Azt sobasem kértem.”*

Kértem Istent

Megkértem Istent, hogy vegye el a *büszkeségemet*, de Ő azt mondta: nem. Azt mondta, hogy a büszkeséget nem Ő veszi el, hanem nekem kell feladnom azt.

Kértem Istent, hogy adjon nekem *tűrelmet*, de Ő azt mondta: nem. Azt mondta, hogy a türelem a megpróbáltatás mellékterméke: nem kapni, megszerezni kell.

Kértem Istent, hogy adjon nekem *boldogságot*, de Ő azt mondta: nem. Azt mondta, csak áldását adhatja - a boldogság rajtam múlik.

Kértem Istent, hogy kíméljen meg a *fájdalomtól*, de Ő azt mondta: nem. A szenvedés eltávolít a világ dolgaitól és közelebb visz hozzá.

Kértem Istent, hogy adjon lelki fejlődést, de Ő azt mondta: nem. Azt mondta, hogy a fejlődés az én dolgom, de hajlandó megmetszeni, hogy gyümölcsöt hozzak.

Kértem Istent, hogy segítsen másokat szeretni, úgy, ahogyan Ő szeret engem. Erre azt felelte: látom, már kezded érteni!

Kértem erőt... és Isten adott nehézségeket, amelyek erőssé tesznek.

Kértem bölcsességet...és Isten adott problémákat, hogy megoldjam azokat.

Kértem bátorságot? és Isten adott veszélyeket, hogy legyőzzem azokat.

Kértem, adjon szeretetet... és Isten adott gondterhelt embereket, hogy segítsek rajtuk.

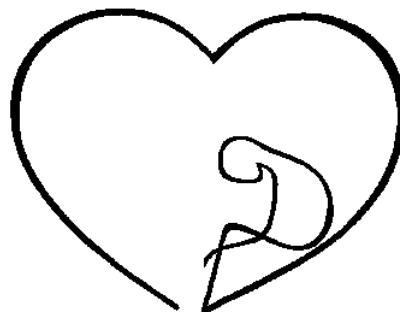
Kértem kegyelmet... és Isten adott lehetőségeket.

Semmit sem kaptam, amit akartam és mégis megkaptam mindent, amire szükségem volt.

Jézus Krisztus közöttünk jár

"Jézus Krisztus közöttünk jár. Ő az igazi ember. Ő segít nekünk is, hogy mi is emberek legyünk az embertelenségben. Ő tölti ki az ember és ember között tátongó űrt.

Világunk gazdag lehetőségekben, jólétben, technikában, csodálatos dolgokban, és tele van olyan emberekkel is, akik megpróbálnak embernek lenni a másik ember nélkül. Ez lehetetlen! De ha mégis megpróbáljuk, akkor az életünk tele lesz küzdelemmel, gyűlölettel és csalódásokkal. Ezért inkább Jézusra hallgassunk, aki a másik emberhez küld minket, hogy így lehessünk igazán emberré. Péter szavaival összefoglalva: **"legyetek mindnyájan egyetértők, együttérzők, testvérszeretők, könyörületesek, alázatosak."** Ez nem jelent uniformizálódást, ami unalmas lenne. Merészkedjete a másik ember közelébe, ne féljete tőle! A tapasztalható feszültségek borzalmasak. Pedig a cél előtt megvalósulhatna egy olyan közösség, amelyben az emberek nem saját pecsenyüket sütögetik, nem különböző célokra törnek, hanem közös asztal mellett, a közös célt szem előtt tartva beszélgetnek egymással.

Az **"egyetértés"**, **"együttérés"** azt jelenti, hogy ami téged érint, azt én is magamra veszem. Nincs irigység, nincs káröröm vagy elzárkózás. **Egy vagyok veled!** A **"testvérszeretet"** vallomás arról, hogy te vagy az én gazdagságom. Ha nem lennél, magányos lennék. Isten világa magányos testvér nélkül. Istennél nincs egyke-rendszer. A **"könyörületeség"**-ben átérzem mások nyomorúságát, és nem tudom távol tartani magamtól. Mások ínsége cselekvésre indít. Az **"alázat"** nagyon egyszerűen azt jelenti, hogy nem vagyok jobb, mint te.

Merészkedjete a másik ember közelébe, és ne féljete tőle!"

Forrás: Velünk az Isten! Szeptelo Gábor /.../ ígebírdetése. 1972-1974. Szeptelo Gábor Gyermek- és Ifjúságvédelmi Alapítvány. Budapest, 2005. 81-

Ferenc pápa nagyon egyszerű vezetőt ajánl nekünk az imádságban

MONDJUNK EGY IMÁT MINDEN UJJUNKRA:

1. A hüvelykujjad van hozzád legközelebb. Ezért imádat azokért kezdjed akik legközelebb vannak hozzád. Azok a személyek ezek akiket a legkönnyebb megjegyezni. Szeretteinkért imádkozni "édes kötelesség".
2. Következő ujjad a mutatóujj. Imádkozz azokért akik utat mutatnak, tanítanak és gyógyítanak. Ide tartoznak tanáraid, mestereid, orvosaid, papjaid és szerzeteseid. Nekik támogatásra és bölcsességre van szükségük, hogy másoknak utat tudjanak mutatni. Legyenek mindig jelen imáidban.
3. Következő ujjad a középső, amely a legmagasabb. Ez vezetőinkre emlékeztet. Imádkozz országod elnökéért, a kongresszusi tagokért, a vállalatvezetőkért és igazgatókért. Ezek az emberek irányítják hazád sorsát és alakítják a közgondolkodást. Szükségük van Isten vezetésére.
4. A negyedik ujjad a gyűrűsujj. Bár sokan nem tudják, de ez a leggyengébb ujjunk, bármelyik zongoratanár megmondja neked. A leggyengébbekre emlékeztet akiknek sok bajuk van, akiket levert a betegség. Szükségük van imádra éjjel és nappal. Soha nem tudsz eleget imádkozni értük. Gyűrűsujjad hív hogy imádkozz a házaspárokért is.
5. Utoljára marad a kisujjad, legkisebb az összes ujj közül, így kell látnunk magunkat Isten és ember előtt. Azt mondja a Biblia: "az utolsóból lesznek az első". Kisujjad arra emlékeztessen, hogy imádkozz magadért. Míután imádkoztál az előző négy csoportért, akkor már megfelelő perspektívából látod saját szükségleteidet és jobban tudsz imádkozni a teidért.

Ferenc pápa biztató szavai

„Hogy hűségesek maradjunk, el kell indulnunk kifelé. Aki hűséges, elindul kifelé. Ez a misszió lényege. Az ember pontosan akkor lép ki önmagából, ha az Úrban marad. Paradox módon éppen attól változunk, hogy megmaradunk, hűségesek maradunk, mégpedig nem a betűhöz, mint a tradicionalisták vagy a fundamentalisták. A hűség mindig változást, kibontakozást, fejlődést jelent. Az Úr átformálja azokat, akik hűségesek hozzá.” (Ferenc pápa)

Öröm - ez az első szavam, amit mondani akarok nektek. Ne legyetek soha szomorú emberek! Egy keresztény soha nem lehet szomorú ember. Ne hagyjátok soha elbátortalanítani magatokat! A mi örömünk nem a birtoklásból fakad, hanem abból, hogy személyesen találkoztunk Jézussal, aki itt van közöttünk (Ferenc pápa vasárnapi szentbeszédéből)

Jézus legerőteljesebb üzenete az irgalom

Akármilyen nagy is a bűnünk, Jézus elfelejti, erre különleges képessége van

– mondta Ferenc pápa. „Elfelejti, megcsókol, átölel, és csak ennyit mond: „Én sem ítélek el. Menj, de többé ne vétkezzél!” Csak ezt a tanácsot adja. És ha egy hónappal később ismét hasonló helyzetbe kerülünk, térjünk vissza az Úrhoz. Az Úr soha nem fárad bele, hogy megbocsásson nekünk: soha! Mi vagyunk azok, akik belefáradunk abba, hogy bocsánatot kérjünk tőle. Kérjük a kegyelmet, hogy ne fáradjunk el bocsánatot kérni, mert Ő soha nem fárad el abban, hogy megbocsásson. Kérjük ezt a kegyelmet!

Ferenc pápa vasárnapi homlíájából, melyet a házasságtörő asszony evangéliumi történetéről mondott.

Isten márpedig létezik...

Egy ember elment levágni a haját, és megigazítani a szakállát. Ahogy a fodrász dolgozni kezdett, kellemes beszélgetésbe elegyedtek. Sok mindenről szót ejtettek, különféle területeken. Végül szóba került Isten is, mire a fodrász határozottan kijelentette:

"Én nem hiszem hogy Isten létezik."

- Miért ilyen biztos ebben? - kérdezte a vendég.

Nos, csak ki kell nézni az utcára, hogy mindenki megértse, miért nem létezhet Isten. Most mondja meg őszintén, ha Isten létezne, hogy lehetne annyi beteg ember a világon? Hogy is hagyhatnának el szülők gyermekeket? Ha Isten létezne, se szenvedés, se fájdalom nem lenne. El nem tudok képzelni egy szeretettel teli Istent, aki lehetővé teszi mindezt körülöttünk. A vendég gondolkodott egy kis ideig, aztán úgy döntött, hogy nem válaszol a fodrász feltevésére, mert nem akart vitába keveredni. Miután a fodrász befejezte a dolgát, a vendég fizetett, majd elbúcsúzott tőle és kilépett az utcára. A következő pillanatban szemébe ötlött egy ember, akinek hosszú, gondozatlan haja és loboncós szakállája volt. Piszkosnak és kulturálatlannak tűnt. A vendég visszafordult, és megint belépett a fodrászüzletbe, ahol megszólította a fodrászát:

- Tudja mit mondom? Nem léteznek fodrászok a világon!

- Hogy mondhat ilyet uram? - kérdezte meglepetten a fodrász. Hiszen itt vagyok én, én fodrász vagyok, nem? Éppen most fejeztem be az ön hajának és szakállának rendbetételét.

-Nem, nem! erősködött a vendég. Fodrászok márpedig nem léteznek, hiszen ha léteznének, akkor nem lennének olyan hosszú, gondozatlan hajú és szakállú emberek az utcán, mint az az ember ott, látja?

- Ah, de hát attól még léteznek fodrászok! válaszolt a mester.

- Tehetek én arról, hogy az az ember nem jön be hozzám?

- Hát ez az! - bólintott rá a vendég. Éppen erről van szó! Isten is LÉTEZIK! Tehet Ő arról, hogy az emberek nem fordulnak Hozzá, hogy nem keresik meg Őt? Ezért van olyan sok fájdalom és szenvedés a világon.